

РЕШЕНИЕ

№ 1817

гр. София, 18.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в публично заседание на 27.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **966** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК.

Образувано е след отмяна на решение № 4447/30.07.2012г по адм.д. № 1298/2011г на АССГ и връщане на делото на същия съд за ново разглеждане от друг състав съобразно мотивите на решение № 1124/24.01.2013г на ВАС на РБългария по адм.д. № 12792/2012г.

АССГ в настоящия съдебен състав е насрочил делото в открито съдебно заседание, в което жалбоподателят [фирма] се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата и представя писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът, СОС, не се представлява и не взема становище по съществото на спора.

Производството по делото е образувано по приложената към адм.д. № 1298/2011г жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от едноличния собственик на капитала и управител М. Д. против решение № 468/22.07.2010 г. на Столичния общински съвет, с което е одобрен план за регулация и застрояване на м. “Студентски град”, в частта му относно имот с пл. № 2671, кв. 130. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради нарушение на материалния закон и немотивираност.

С решение № 4447/30.07.2012г по адм.д. № 1298/2011г АССГ, 33-ти състав е отхвърлил жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от едноличния собственик на капитала и управител М. Д. против решение № 468/22.07.2010 г. на Столичния общински съвет, с което е одобрен план за регулация и застрояване на м.

“Студентски град”, в частта му относно имот с пл. № 2671, кв. 130.

В решение № 1124/24.01.2013г по адм.д. № 12792/2012г. ВАС на РБългария е дал задължителни указания при второто разглеждане на делото да се разгледа казуса при преценка на посоченото правно основание на пар. 2 ал.3 от ЗУЗСО.

Страните не правят искания за събиране на нови доказателства, поради което съдът ще базира изводите си от правна страна на доказателствата, събрани при първото разглеждане на делото.

Съдът в настоящото производство следва да направи преценка дали при постановяване на процесното решение № 468/22.07.2010г СОС е приложил правилно разпоредбата на пар. 2 ал.3 от ПЗР на ЗУЗСО, цитирана като правно основание за издаване на това решение.

Съгласно цитираната правна норма, при противоречие на предвижданията на планове по ал. 1 с разпоредбите на този закон /ЗУЗСО/, с общия устройствен план и с правилата и нормативите за неговото прилагане, се изработва и одобрява нов или изменение на тези планове по общия ред на ЗУТ. Планове по ал. 1 са влезлите в сила до датата на влизане в сила на ЗУЗСО /28.01.2007г/ ПУП за територията на СО, които принципно запазват действието си, освен ако не противоречат на разпоредбите на ЗУЗСО, на предвижданията на ОУП и на правилата и нормативите за неговото прилагане.

АССГ приема, че в случая следва да направи преценка противоречал ли Р. от 1975г. на ЗУЗСО, на ОУП на С. и на правилата и нормативите за неговото прилагане, откъдето да се направи извод в насока дали е правното основание за издаване на оспорваното решение в сочената част. Границите на съдебен контрол обхващат процесния имот пл. № 2671, кв. 130, който съгласно текста на оспорваното решение се отчуждава и се отрежда в нов УПИ I – „За образование и обществено обслужващи функции на ВУЗ”, зона Тго.

При първото разглеждане на делото е допусната, изслушана и приета като доказателство експертиза, от заключението на която се установява, че за процесния имот пл. № 2671 е в сила регулацията от 1975г.

Установено е от т. 13 на първоначалното заключение на СТЕ, че за имот пл. № 2671 е в сила Регулационен план от 1975г, според който имотът попада в кв. 14 и който в тази част не противоречи нито на ОУП, нито на ЗУЗСО – л. 296 по делото.

Според съда, горното дава основание за отмяна на обжалваното решение в оспорваната част, доколкото за да е налице правното основание за издаване на процесното решение, а именно пар. 2 ал.3 от ПЗР на ЗУЗСО, следва да е налице такова противоречие. Липсата на противоречие означава липса на правно основание за издаване на решението в оспорваната част.

При първото разглеждане на делото АССГ се е произнесъл по въпроса за компетентността на органа, формата на решението и процедурата по издаването му.

Същото обаче се явява незаконосъобразно при неправилно приложение на материалния закон в оспорваната част – издадено при липса на фактически основания, които да субсумират състава на изписаната правна квалификация - пар. 2 ал.3 от ПЗР на ЗУЗСО.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение в оспорваната част следва да се отмени при неправилно приложение на материалния закон.

Предвид изхода на делото, на жалбоподателя се дължат разноси в размер на 1470лв

по приложен списък.

Воен от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССТ в настоящия съдебен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от едноличния собственик на капитала и управител М. Д. решение № 468/22.07.2010 г. на Столичния общински съвет, с което е одобрен план за регулация и застрояване на м. “Студентски град”, в частта му относно имот с пл. № 2671, кв. 130.

ОСЪЖДА Столичния общински съвет ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма], ЕИК[ЕИК] разноси по делото в размер на 1470лв общо.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБългария в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: